

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119200241
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5119200241.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, vo veci starostlivosti o mal. dieťa: F. O., nar. XX. XX. XXXX, t. č. bytom u matky, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov - matky: O. O., nar. X. XX. XXXX, trvale bytom I., t. č. bytom Y. XX a otec: F. O., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom I. XXX, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Ing. Martin Chlapík, s.r.o., so sídlom Sládkovičova 13, Žilina, IČO:47 253 339, o zmenu úpravy osobnej starostlivosti, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 37P/5/2019-269 zo dňa 14. novembra 2020, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiadnemu z účastníkov **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina rozsudkom č.k. 37P/5/2019-269 zo dňa 14. novembra 2019 zamietol návrh otca na zmenu osobnej starostlivosti o maloletého F.. Zároveň zmenil rodičovskú dohodu o úprave styku otca s maloletým dieťaťom schválenú rozsudkom tamojšieho súdu č.k. 37P/169/2017-106 zo dňa 19.04.2018 v časti všeobecnej úpravy tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým F. prvý, druhý a štvrtý víkend v mesiaci od piatka od 15. hod. do nedele do 18. hod. V ostatných častiach zostala rodičovská dohoda schválená rozsudkom tamojšieho súdu č.k. 37P/169/2017-106 zo dňa 19.04.2018 nezmenená. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že otec sa podaným návrhom domáhal zmeny výchovného prostredia maloletého s odôvodnením, že so synom sa stretáva aj dlhšie ako mu bolo upravené posledným súdnym rozhodnutím, pričom má vedomosť, že matka zanedbáva zdravotnú starostlivosť o maloletého vrátane zubnej starostlivosti a neustále mení pobyt a materskú školu pre maloletého. Matka najskôr bývala u svojich rodičov, potom u svojej tety a následne u svojho priateľa. Otec zdôraznil, že napriek invalidnému dôchodku a opatrovaniu matky i svojmu zdravotnému stavu je sebestačný a schopný zabezpečiť starostlivosť o F.. Poukázal na to, že 27.12.2018 uzatvoril nové manželstvo. Matka s návrhom nesúhlasila, poukázala na to, že o maloletého sa stará riadne, maloletého nezanedbáva, keď bol chorý, bola s ním u lekárky v Turzovke a pokiaľ bývala v prenájme na Vysokej, nepodarilo sa jej zohnať zubára, keď sa presťahovala do Y., zabezpečila maloletému zubára a rovnako aj škôlku. Kolízny opatrovník prešetril pomery u matky, ktorá bývala v tom čase u priateľa v Y., v staršom rodinnom dome, ktorý je vo vlastníctve rodičov priateľa matky. Matka s priateľom majú k dispozícii murovanú prístavbu, ktorá pozostáva z kuchyne, jednej izby a sociálneho zariadenia. Dom je kompletne zariadený na požadovanej hygienickej úrovni. Maloletý je od februára 2019 v lekárskej starostlivosti MUDr. B. v Beleji ako aj starostlivosti stomatologickej ambulancie v Belej. Súd prvej inštancie konštatoval, že pomery, v ktorých maloletý žije, sú primerané životnej úrovni rodičov, najmä matky, ktorej bolo dieťa zverené do

starostlivosti pri rozvoze manželstva. Matka nevlastní žiadnu nehnuteľnosť na bývanie, pracuje v slabo platených odvetviach a výživné, ktoré bolo určené otcovi na maloletého F. vo výške 66,- Eur zabezpečuje naozaj len nevyhnutné potreby dieťaťa. Nie je možné matke vyčítať pokiaľ mení bydlisko, či už v dôsledku zmien v pracovnej či partnerskej oblasti, ktorým sa prispôsobuje. Oproti matke má otec len tú výhodu, že je vlastníkom nehnuteľnosti, v ktorej býva, ale maloletý by nemal lepší zvýšený komfort tým, že by sa presťahoval k otcovi, ktorý tiež žije v staršom rodinnom dome a maloletý by nemal ani vlastnú izbu. Matka po prechodnom období po rozvoze manželstva sa už usadila a zastabilizovala, pretože už viac ako rok pracuje pre toho istého zamestnávateľa a býva v tej istej obci. Predchádzajúce zmeny prostredia boli len dôsledkom sociálnej situácie matky a boli dočasné. Súd pri vyhodnotení zistenej situácie sa tiež zamerail na správu Základnej školy a materskej školy Lutiše zo dňa 17.09.2019, keď podľa správy uvedenej školy adaptácia dieťaťa v materskej škole prebehla veľmi dobre, bez ťažkostí, maloletý je hodnotený ako priateľský, pozorne počúva, vie sa sústrediť pri práci, keď niečo nevie tak sa opýta, zaujíma sa o nové informácie, ktoré sa týkajú výchovy a vzdelávania. Veľmi rád počúva rozprávky, príbehy, naučil sa vlastné riekanky, javí známky radosti z pohybu, rád cvičí. Jeho správanie je primerané veku, hygienické návyky a sebaobslužné úkony má osvojené, je pozorný k učiteľkám, snaží sa poslúchať. Je priateľský k ostatným deťom, pomáha, vie poprosiť, poďakovať, matka sa pravidelne o dieťa informuje, pričom do škôlky dieťa vodiac aj preberá niekedy aj priateľ matky. Z uvedeného mal súd za preukázané, že maloletý F. nejavi po psychickej stránke ani po fyzickej stránke známky zanedbania. Za ďalší z objektívnych dôkazov súd považoval správu od Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie z 06.10.2019, podľa ktorej kontakt so psychológom dieťa nadviazalo bez problémov, pracuje pomalšie, opatrne, je tichšie, ak niečo nevie, zostáva pasívne. V prípade pozitívnej spätnej väzby pracuje istejšie a rýchlejšie. Ak má odpovedať na otázky, tvorí vlastné odpovede, preukázať úroveň vedomostí, komunikácia s ním je slabšia. Z čiastkových meraní oblastí podľa názoru psychológa je možné usúdiť, že zrejme ide o dieťa z menej podnetného prostredia. Z uvedenej správy je možno usúdiť, že vo verbálnej a jemnej motorickej činnosti maloletý zaostáva, no psychológ neuviedol, že je to jednoznačne spôsobené menej podnetným prostredím. Súd pri porovnaní týchto správ konštatoval určité rozdiely - zo správy materskej školy nevyplývajú nijaké ťažkosti v emočnej oblasti, maloletý je smelší a lepšie reaguje na podnety, tu treba podotknúť, že v materskej škole je maloletý sledovaný každodenne, prejavuje sa v prirodzenom prostredí, ktoré pozná. Naproti tomu u psychológa v centre išlo o jednorázové vyšetrenie v neznámom prostredí, zamerané skôr na výkon a vyhodnotenie schopností maloletého, čo mohlo výsledky skresliť. Vyššiu silu (pri hodnotení, či je dôvod na zmenu doterajšieho výchovného prostredia) súd priradil preto správe z materskej školy. Vo vzájomnej súvislosti súd potom situáciu vyhodnotil tak, že maloletý žije v skromnejších a jednoduchších podmienkach, ktoré zodpovedajú sociálnej, mentálnej a vzdelanostnej úrovni rodičov; v tomto smere sú limitované možnosti stimulácie dieťaťa (okrem osobného angažovania napríklad i mimoškolskou záujmovou činnosťou a podobne). Súd však považuje za nepreukázané, že by z hľadiska osobnej starostlivosti išlo o zanedbávanie dieťaťa zo strany matky. Matka poskytuje starostlivosť o dieťa v rámci jej možností a schopností a táto je dostatočná, dieťa je spokojné. Pokiaľ by matka maloletého zanedbávala, neprejavoval by sa tento v materskej škole tak, ako bolo uvedené v správe z materskej škôlky. Pokiaľ aj uvedené prostredie by sa charakterizovalo ako menej podnetné, je možné takéto porovnanie len vo vzťahu k iným domácnostiam s vyšším životným a sociálnym štandardom, kde napríklad obaja rodičia pracujú, majú lepší príjem, lepšie majetkové a sociálne pomery. Preto vzhľadom k uvedenému návrh otca na zverenie maloletého do jeho starostlivosti zamietol.

2. Proti tomuto rozsudku podal otec maloletého v zákonom stanovenej lehote odvolanie. V odvolaní zdôraznil, že trvá na svojom návrhu, aby bolo dieťa zverené do jeho starostlivosti. Aj keď súd prihliadol ako na jeden z objektívnych dôkazov, a to správu Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie zo dňa 06.10.2019 podľa otca táto správa potvrdila jeho tvrdenia, že o maloletého F. nie je dostatočne postarané, pretože v správe bolo uvedené, že dieťa na svoj vek je v nových veciach zaostalé, že trpí deficitmi v oblasti verbálnej, ktoré sa prejavujú jednoslovnými, krátkymi a neistými odpoveďami. Záverom správy bolo doporučené u dieťaťa upevňovať pocit istoty, kde je jeho miesto, bezpečie, pocit lásky a prijatie. Rodina je dynamickým prostredím, plným rôznorodosti, čo sa týka vzťahov, komunikácie, výchovných prístupov, jazyka, ide o prostredie, v ktorom sa uspokojujú všetky potreby dieťaťa, alebo naopak, v ktorom dochádza k frustrácii. Harmonická osobnosť dieťaťa sa rozvíja prevažne v harmonickej rodine. Ak rodina zápasí s rôznymi ťažkosťami, tieto ovplyvňujú vývin, správanie a reakcie dieťaťa. Podľa vyjadrenia maloletého F. matka tvrdí svojmu synovi a vstupuje mu do hlavy, že jeho otec nie je jeho otcem a na základe toho, keď príde maloletý F. ku svojmu otcovi, kladie mu otázky typu, Si môj? Budeš navždy môj?. V súvislosti s navádzaním maloletého F. proti otcovi a poskytovania nepravdivých informácií nemôže mať maloletý F. v žiadnom prípade pocit bezpečia, istoty, lásky a už vôbec nemôže

vedieť, kde je jeho miesto. Súd pred vyhlásením rozhodnutia a pred ukončením dokazovania ponúkol otcovi, že pokiaľ s týmto rozhodnutím o zamietnutí jeho návrhu o zmene starostlivosti o maloletého F. nesúhlasí a ďalej trvá na podanom návrhu, aby navrhol znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológia na jeho náklady. Otec však znalecké dokazovanie nenavrhol, nakoľko je invalidný dôchodca a poberá invalidný dôchodok, teda nemá dostatok financií na úhradu znaleckého posudku. Súd mal zistiť objektívny stav v predmetnej veci, pretože sa jedná o mimosporové konanie a mal rozhodnúť v záujme maloletého dieťaťa. Toto nemôže stáť na tom, či má otec ako invalidný dôchodca prostriedky na zaplatenie znaleckého posudku alebo nie. Preto otec má za to, že nebol riadne zistený skutkový stav a neboli vykonané všetky potrebné dôkazy na jeho zistenie. Na základe uvedeného navrhuje, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že maloletého F. zverí do jeho osobnej starostlivosti a matka bude oprávnená stretávať sa s ním prvý, druhý a štvrtý víkend v mesiaci od piatka od 15. hodiny do nedele 18. hodiny. Zároveň matka je povinná platiť výživné na maloletého F. v minimálnej zákonnej výške. Prípadne navrhuje, aby odvolací súd z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu rozsudok zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

3. K podanému odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka, ktorá poukázala na to, že v rozvodovom konaní bol syn zverený do jej osobnej starostlivosti a už vtedy bolo preukázané, že sú u nej vytvorené vhodné podmienky pre zabezpečenie všestrannej starostlivosti o dieťa. Otec vtedy nikdy nenamietal, že by dieťa zanedbávala a že by chcel, aby bol syn zverený jemu. Bol si vedomý, že o syna je dobre postarané, že si syn je na ňu citovo naviazaný a že by ho za žiadnych okolností nezanedbávala. Celé toto konanie otca a jeho návrh považuje za podnecované zo strany jeho terajšej manželky, ktorá neprímerane zasahuje do ich rodičovských záležitostí. Kým otec nebol znovu ženatý, takéto tendencie nemal. V konaní sa preukázalo ako silno je s ňou syn emočne spätý. Aj v správe psychológa je uvádzané, že dieťa je v prítomnosti matky spokojné, nechce sa od nej odlúčiť, objíma ju. Je neakceptovateľné a z hľadiska otca absolútne necitlivé, keď chce dieťa odtrhnúť od matky a spôsobiť mu ujmu. Rovnako je úplne neľudské, keď otec chce traumatizovať tak malé dieťa ako je ich syn výsluchmi na súde, keď má len 5 rokov. Súdne prostredie vplyva stresujúco aj na dospelého človeka, nieto na dieťa a súd by tým nič iné nezistil, len to, že dieťa chce zostať s ňou. V tom vidí egoizmus otca a zahľadenie sa na svoje zámery bez ohľadu na iných. Prítom ona má záujem na rozvíjaní vzťahu medzi dieťaťom a otcom o čom svedčí fakt, že v konaní súhlasila, aby mal syna o jeden víkend viac ako doteraz. Aj zo správy kolízneho opatrovníka, lekára ako aj materskej školy, ktorú syn navštevuje, bolo preukázané, že návrh otca je nedôvodný. Ak by dieťa zanedbávala, žiadna z týchto inštitúcií by nemala dôvod to zamlčovať. Naopak z daných správ je zrejmé, že synovi je v jej starostlivosti dobre, má osvojené hygienické návyky, sebaobslužné správanie, je milý, slušný, priateľský, čomu by tak nebolo, keby bolo dieťa zanedbávané. Je zrejmé, že otec sa snaží ju ako matku účelovo očierňovať bez toho, aby sa to zakladalo na pravde. Nie ona, ale otec syna zanedbáva o čom svedčia posledné udalosti, kedy bol syn u otca od 27.12.2019 do 05.01.2020, kedy ho otec doviezol nakazeného salmonelózou a silno dehydrovaného, čo si vyžiadalo synovu hospitalizáciu (v jej prítomnosti) od 06.01.2020 do 09.01.2020, o čom predkladá doklady z nemocnice. Aj to preukazuje otcove klamstvá, že sa nevie o syna postarať na požadovanej hygienickej úrovni, keď otec aj namietal, že ona údajne zapríčinila, že dieťa dostalo kiahne, čo je bežné detské ochorenie, ktoré deti v rannom veku prekonávajú a budujú si doživotnú imunitu. S poukazom na uvedené navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

4. Kolízny opatrovník o odvolaní otca proti rozsudku súdu prvej inštancie uviedol len toľko, že súhlasí s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenou osobou - účastníkom, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom odvolania (§ 65 Civilného mimosporového poriadku, ďalej „CMP“) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) postupom tak, že na úradnej tabuli súdu oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné podľa § 387 CSP potvrdiť.

6. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu je posúdenie správnosti postupu rozhodnutia súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu otca na zmenu výchovného prostredia, teda na zmenu zverenia maloletého F..

7. Pretože odvolací súd v celom rozsahu preberá súdom prvej inštancie dôsledne zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie podmienok na zmenu zverenia a pretože v celom rozsahu zdieľa jeho právne závery vo veci, keď uplatnený nárok správne právne posúdil s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Odvolateľ odvolaním neuplatnil žiadne podstatné nové skutočnosti, dôkazy a argumenty než tie, s ktorými sa vyčerpávajúcim spôsobom vysporiadal už súd prvej inštancie, preto odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil z dôvodu jeho správnosti. Len na zdôraznenie správnosti prvostupňového rozhodnutia, odvolací súd považuje za nevyhnutné uviesť nasledovné:

8. V zmysle ust. § 26 Zákona o rodine i v spojení s ust. § 121 CMP dohody i súdne rozhodnutia o výkone rodičovských práv a povinností možno zmeniť, ak sa zmenia pomery, resp. ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre doterajšiu úpravu, pričom zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov. Hmotno-právnu podmienkou pre zmenu predchádzajúceho súdneho rozhodnutia o výkone rodičovských práv a povinností je teda zmena pomerov, ktorá musí byť podstatná a musí sa týkať okolností, ktoré odôvodňujú výkon rodičovských práv a povinností za podmienky, že sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodnutia. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne - okolnosťami na strane rodičov maloletého alebo na strane maloletého, alebo objektívne - vývojom objektívnych okolností.

9. Podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa (oznámenie FMZV 104/1991 Zb.) záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

10. Podľa čl. 9 ods. 3 Dohovoru o právach dieťaťa štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru uznávajú právo dieťaťa oddeleného od jedného alebo oboch rodičov, udržiavať pravidelné osobné kontakty s oboma rodičmi, iba že by to bolo v rozpore so záujmami dieťaťa.

11. Podľa čl. 18 ods. 1 vety prvej Dohovoru o právach dieťaťa, štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, vynaložia všetko úsilie na to, aby sa uznala zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa.

12. Úprava práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu sa uskutočňuje podľa stavu zisteného v čase rozhodovania súdu. Po tejto úprave však môžu nastať zmeny tak v pomeroch rodičov, ako aj v pomeroch maloletých detí, odôvodňujúcich zmenu pôvodného rozhodnutia súdu, prípadne dohody rodičov. Iba zmena závažnejšieho charakteru môže byť dôvodom na takú zmenu rozhodnutia. Zmena pomerov môže spočívať v rôznych okolnostiach, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska záujmu maloletých detí. Pri úvahe o tom, či sa má zmeniť rozhodnutie súdu alebo dohoda rodičov, treba mať na zreteli záujem dieťaťa na jeho riadnej výchove, pri rešpektovaní stálosti výchovného prostredia. Zmena doterajšieho výchovného prostredia je odôvodnená najmä vtedy, keď doterajšie výchovné prostredie už nezabezpečuje priaznivé podmienky pre plnohodnotný vývoj a rozvoj maloletého. Základným predpokladom pre zmenu pôvodného rozhodnutia súdu je, že od pôvodného rozhodnutia došlo k takej zmene pomerov, ktorá vyžaduje zmenu pôvodnej úpravy, zohľadňujúc pritom primárne záujem maloletého.

13. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z ktorého zistil, že maloleté dieťa pochádza z manželstva rodičov, ktoré bolo rozvedené rozsudkom tamojšieho súdu č.k. 37P/169/2017-106 zo dňa 19.04.2018, keď súd schválil rodičovskú dohodu o úprave rodičovských práv a povinností k mal. F. O. tak, že maloletý bol zverený do starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 66,- Eur mesačne. Zároveň týmto rozsudkom súd upravil aj styk otca s maloletým. Otec návrhom zo dňa 10.01.2019 sa domáhal zmeny zverenia maloletého s odôvodnením, že matka zanedbáva zdravotnú starostlivosť o maloletého, neustále mení pobyt aj materskú školu pre maloletého, podľa jeho názoru maloletý zaostáva vo vývoji, má zlú hygienu, zle rozpráva, chodí v deravom a vydratom oblečení. Súd prvej inštancie vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie a konštatoval,

že pomery, v ktorých dieťa žije sú primerané životnej úrovni rodičov, najmä matky, ktorej bolo dieťa zverené do starostlivosti pri rozvode manželstva a matka sa o dieťa riadne stará. Pomery boli zisťované aj prostredníctvom lekára, ktorý neuviedol, že by sa matka o dieťa nestarala a rovnako ani šetrenie kolíznym opatrovníkom a správa z materskej škôlky nepreukázala tvrdenia otca. Aj keď boli určité rozdiely v správach z materskej škôlky a zo správy Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie, správne súd prvej inštancie uvedené vyhodnotil tak, že v materskej škole je maloletý sledovaný každodenne, prejavuje sa v prirodzenom prostredí, ktoré pozná, naproti tomu u psychológa v centre išlo o jednorázové vyšetrenie v neznámom prostredí, čo mohlo výsledky skresliť. Preto správne vyššiu silu hodnotení súd prvej inštancie priradil správe z materskej školy.

14. Z takto vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie k správne záveru, ktorý v plnom rozsahu zdieľa aj odvolací súd, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky na zmenu zverenia maloletého F. do starostlivosti otca. V prvom rade je potrebné konštatovať, že od poslednej úpravy rodičovských práv a povinností nedošlo k žiadnej takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu pôvodného zverenia. Čo sa týka návrhu otca na vykonanie znaleckého dokazovania, v tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že mimosporové konanie vyžaduje od súdu zistiť skutočný stav veci a teda v rámci dokazovania sa súd nemôže spoliehať len na dôkaznú iniciatívu účastníkov konania, ale aplikuje aj tzv. vyšetrovací, resp. vyhľadávací princíp civilného procesu. V danej veci preto súd prvej inštancie by bol povinný vykonať aj iné dôkazy, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci. Keďže s poukazom na predmet konania mal súd prvej inštancie skutočný stav dostatočne zistený, preto nevykonal ďalšie dokazovanie. Za daného stavu mal súd podľa otca nariadiť dokazovanie vrátane znaleckého dokazovania za účelom zistenia vhodnosti výchovného prostredia u matky, resp. u otca. Podľa odvolacieho súdu však zistený skutočný ani dôkazový stav konania neodôvodňoval nariadenie znaleckého dokazovania, ktoré nie je obligatórnou povinnosťou. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že od predchádzajúcej úpravy rodičovských práv a povinností, čo sa týka zverenia maloletého F., nedošlo k podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu pôvodnej úpravy, preto súd prvej inštancie vecne správne zamietol návrh otca maloletého na zverenie do jeho osobnej starostlivosti. S poukazom na vyššie uvedené zdôvodnenie odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny s použitím § 387 CSP potvrdil.

15. O nároku na náhradu trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 CSP v spojení s § 52, § 57 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, keď nezistil dôvod na aplikáciu výnimky v zmysle § 55 CMP.

16. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)